

ZPRAVODAJ

WINTRŮV RAKOVNÍK 2024

Na komedii se mi líbí, že herci mohou jít přes sebe hlava nehlava

Divadelní spolek Tyl Říčany zahájil letošní ročník přehlídky Wintrův Rakovník inscenací hry Petra Kolečka *Zakázané uvolnění*. Děj hry se týká mistrovství světa v hokeji, jehož další ročník začne už za necelé dva měsíce. Zpravodaj se zeptal režiséra David Kulhana nejen na to, jak tuto sportovní událost prožívá on sám, ale i na jeho vztah ke komediálnímu žánru či na to, jaké pro něj bylo režírovat sex na divadle.

Co vás přivedlo k inscenování scénáře zrovna od Petra Kolečka?

Nešlo o autora. Ještě skoro rok před covidem se tři mladší herečky ze souboru dohodly, že by si spolu rády zahrály ve hře s pouze ženským obsazením. Pak našly *Zakázané uvolnění* a požádaly mě o to, abychom na něm spolu pracovali. Jenže bohužel přišel covid a s ním dlouhá pauza. Obsazení se mezitím obměnilo. Jednu roli převzala nová dívka a chopila se jí s velkou vervou.

Zajímali jste se předtím o Kolečkovu tvorbu nezávisle na tomto projektu? Petra Kolečka zná podle mě každý.

Někdy se ale stává, že někdo zná *Most* nebo *Okresní přebor* a Kolečko-vo jméno je mu přitom cizí.

Kolečko je notorický psavec. Tvoří toho hodně a spousta jeho děl se mi velmi líbila. Jeho příběhy vycházejí ze života stejně jako jeho humor, který je skvělý a ačkoliv i ostrý, tak zároveň příjemný.

Viděl jste filmovou adaptaci *Zakázaného uvolnění*?

Přiznám se, že jsem ji nikdy nedokoukal.

Podle ohlasů na Československé filmové databázi nebudete sám.

Film jsem si pustil až po premiéře naší inscenace. Snímek není tak dobrý jako jevištní provedení. Podle mých zpráv Petr Kolečko napsal *Zakázané uvolnění* ještě při studii na fakultě. Filmové plátno nebo televizní obrazovka tomuto textu nepřísluší. Je pro něj totiž

důležité jeviště a kontakt s divákem, což vytváří správnou a potřebnou atmosféru.

Premiéru *Zakázaného uvolnění* jste měli v roce 2022. Jak se inscenace od té doby proměnila?

Některé věci jsme mírně zredukovali, ale měnili jsme toho velmi málo. Herečky se neuvěřitelně vypracovaly a změnily ke hře přístup. Inscenace se díky tomu zlepšovala.

Jaké je režírovat na divadle sex?

Těžké. Dlouho jsem přemýšlel, jak to udělat, abych scénu, na kterou narážíte, dokázal skousnout já i holky. Musela vypovídat o tom, co se stalo, a princip, jaký jsme nakonec zvolili, nebylo lehké najít. Myslím si, že jsem nastavil správnou hranici, kdy je sex dostatečně skrytý a zároveň natolik jednoznačný, aby divák pochopil, co se stalo. Navíc si z té situace děláme legraci, protože něco takového se asi běžně nestává. Hraje v tom určitě roli i množství alkoholu, které postavy před aktem vypijí.

Zlehčování situace se ale ke komedii hodí.

Nejhorší by bylo, kdybychom komediální situaci se sexem pojali moc vážně. Holky si při zmiňované scéně ze sebe dokážou udělat neuvěřitelnou legraci, strhat se až do nepřírozena, a to je na tom také krásné. Na komediích se mi líbí nadsázka a schopnost jít přes sebe hlava nehlava.

Herečky v jedné scéně hrají šipky. Měříte si skóre?

Vím jen, že skóre je asi minus šest šipek, protože ty často někde upadnou a rozlátnou se. Dívky se snaží trefovat do terče, ale některým to není dáno.

Chcete se i nadále soustředit na současné české komedie?

Kdybych režíroval, rád bych se dále soustředil na komedie, ale na druhou stranu bych chtěl sáhnout i po něčem vážnějším. Nebo bych si i rád zahrál. Komédie mi nejsou proti srsti. Když

jsou dobré herečky, dokážou mě inspirovat k tomu, abych nacházel vtipy. To je pak krásná práce. Humor mám moc rád.

Hra *Zakázané uvolnění* se točí okolo mistrovství světa v hokeji. Jak vy osobně tuto sportovní událost prožíváte?

Nejsem velký sportovní fanoušek, ale když jde o národní mančaft, chodím se na utkání dívat s kamarády a velmi intenzivně fandím. Nemusím být doma pořád. Mistrovství světa je jen jednou za rok.

Zažil jste s kamarády situaci, kdy jste nemohli najít místo v hospodě, kde byste mohli sledovat hokej?

Zažil jsem to s fotbalem ještě jako junior, ale teď mám stálejší pozici v partě lidí, která se na sport chodí dívat do jednoho podniku, takže si k nim mohu v klidu přisednout a fandit. Mistrovství světa máme za chvíli a navíc bude tady, tak se na něj těším.

Budeme fandit?

Jasně!

JIŘÍ ŠTRAUB

Zakázané uvolnění o svatební noci v hodině mezi psem a vlkem

Divadelní spolek Tyl Říčany zahájil letošní ročník Wintrova Rakovníku jednoaktovkou Petra Kolečka z ranějšího období jeho tvorby Zakázané uvolnění, napsanou v roce 2012 pro A Studio Rubín. O dva roky později pak hru sám autor adaptoval pro filmové zpracování Jana Hřebejka (s původním obsazením inscenace) a text částečně motivicky rozšířil. Režisér David Kulhan se striktně drží původní textové předlohy a sleduje tři ženské postavy ve sportovním baru o jedné „záhadné“ noci, kdy dojde k únosu nevěsty, která zde skončí se svědkyní svého ženicha, aby se postupně mohly v mezní situaci na neznámém místě postupně odkrývat „zakázanosti“ a postavy pak po katarzní „uvolňovací“ zkušenosti mohly pokračovat tam, kde začaly, ale již s novou zkušeností i s vědomím skutečnosti.

Kladem inscenace je její tempo, režijní i herecká obratnost, vlastně i jednoduchost spíše náznakové scénografie. Jednotlivé mikrosituace jsou odehrány stručně a více méně s přehledem, ale na druhou stranu až přílišný hon od repliky k replice absentuje na mimoslovní jednání, které by umožnilo více rozehrát onen „odkrývací proces“, vyjevování tajemství, zjišťování více

o tom druhém a skutečných citech nevěsty a svědkyně k samotnému ženichovi. Souboj dvou hlavních ženských hrdinek doplňuje třetí postava barmanky, která má svůj sen, který ovšem v logice tragikomického žánru zůstává zmařen. Inscenaci tedy chybí více napětí při zjišťování, při odkrývání i pregnantnější následné režijně-herecké komentáře, aby bylo i více zřejmé, proč která postava jedná právě takhle a co z toho následně vyvodí. Přesto se však jedná o inscenaci zábavnou, divácky atraktivní, ale která možná až příliš pokorně ctí stručnost Kolečkových replik a situací v jeho anekdotické hře; bylo by vhodné ještě více hledat mezi řádky i se více opřít o ukrytou Kolečkovu nadsázku a ironii. Herecké představitelky Alžběta Fišerová, Michaela Zamazalová a Pavlína Burešová však své postavy hrají plně obeznámeně, s vědomím jejich osobních příběhů i myšlenkových procesů, jen by mohly více zdůraznit zásadní momenty toho, co v nich ono „zakázané uvolnění“ vyvolává(vá).

Zdeněk Janál

PROGRAM TYLOVO DIVADLO

PÁTEK
15. 3.

10.00 – 12.00 hodin
Zdena Salivarová – Josef Kačmarčík

HONZLOVÁ

Herecké studio Švandova divadla Praha

19.00 – 20.50 hodin
Jean – Baptiste Poquelin, řečený Molière

LAKOMEC

Slánská Scéna Slaný

SOBOTA

16. 3.

10.00 – 11.20 hodin
Nada Reviláková

DENÍK DORY GRAYOVÉ

Ochotnický spolek UHLÍŘ Uhlířské Janovice

14.00 – 14.55 hodin
Jiří Jahoda

LEON – Příběh chlapce

Divadlo MÁJ Praha

19.00 – 21.05 hodin
Nikolaj Vasiljevič Gogol, Karel Milota

REVIZOR

Divadelní spolek TYL Rakovník

23.30 hodin
Foyer Tylova divadla

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ A ZAKONČENÍ PŘEHLEDKY

